

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3210/2020
03.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца Друштво за истраживање и развој, консалтинг и маркетинг „Неопроект“ доо у ликвидацији из Ужица, кога заступа пуномоћник Милан Дробац, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Павловић, адвокат из ..., ради раскида уговора о купопродаји непокретности, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5447/2019 од 05.03.2020. године, на седници одржаној 03.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5447/2019 од 05.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5447/2019 од 05.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 561/18 од 07.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца против тужене којим је тражио да се раскине уговор оверен код Општинског суда у Ужицу под бројем Ов .../... од 08.05.2009. године, о купопродаји пословног простора, локала број ..., који је посебан етажни део стамбено-пословне зграде означене као ламела ... у улици ... број ..., у ..., изграђене на кат.парц.бр. ... КО ..., на пословно име тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да пословни простор описан у ставу првом изреке пресуде преда тужиоцу у својинску државину, слободан од лица и ствари, у исправном и уредном стању, а да тужилац туженој исплати износ од 2.873 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања који износ је примљен на име купопродајне цене по уговору из става првог изреке пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 140.960,69 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5447/2019 од 05.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву за раскид уговора о купопродаји непокретности, којом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужиоца, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом се не указује на другачије одлуке судова, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора, поднета је 07.06.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 3.724.276,35 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља противвредност износа од 31.528,74 евра (1 евро = 118,1232 динара).

Имајући у виду да се ради о спору у којем вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић